

Vzťahy naše medziľudské...

Človek svojou ziskuchtivosťou či chytrosťou sa všemožne snaží prekabátiť svojho blízkeho. Takto neraz podvedený jedinec stráca chuť do života a jeho motto je „už neverím nikomu“. Keďže nie sme všetci rovnako obdarovaní, tak jedni toho znesú viac, iní menej.

Ak by všetci ihneď rezignovali ako tí slabší, tak zachovávali nás Pán od aj tak biedneho stavu.

Ešte stále je vďaka nás viac ľudí, praktizujúcich to starozákonné „oko za oko a zub za zub“ ako tých, čo sa im vidí takáto forma trochu primitívna.

Kamkoľvek sa pozrieme, vidíme, že sa ľudia viac a viac od-cudzujú. Pán Ježiš svojim učeníkom dáva nové prikázanie - aby sa milovali. A nielen oni navzájom, ale dokonca i nepriateľov majú milovať. Práve toto je ten zlom. Milovať niekoho akoby z podľnosti sa dá pochopiť, ale vedieť to preukázať naozaj zo srdca, na to treba silu zhora. To je Božia cesta k človeku.

Verím tomu, že každý z nás má skoro každý deň príležitosť stretnúť ľudí uzatvorených, chladných a odmeraných. O nervozite, nepokoji ani nehovoriac. Každý hľadá len svoj prospech, no nie vždy to ide bez pomoci blízkeho. A ako ťažko sa oslovuje neraz môj blízky... Najlepšie je byť vo všetkom sebestačný a mať s každým pokoj. Mnohí sú presvedčení, že toto je tá správna cesta. Ale práve to je to, čo nás robí primrznutými. Nezávislosť. Verím tomu, že náš Pán si žiada, aby sme boli vrúcni, otvorení, ochotní a vedeli sa podeliť. Podeliť sa s láskou, ktorá je tiež prejavom dobrej vôle. Asi tak, ako Pán dáva úžitok slnku a dažďa

aj na dobrých aj na zlých, máme podobne svietiť, kropiť bez rozdielu. Určite si to vyžaduje štipku obety. Pamätajte, že aj nám znejú slová ap. Pavla, aby sme dobrorečili a nezllorečili, veď na to sme povolani. Nezabúdajme, že Božou podstatou je láska. Ako On ku nám prichádza, tak aj my pristupujeme ku svojmu blížnemu. Odpúšťajúci, zhovievaví a plní milosti. Čo nás stojí jemný úsmev, prihovorenie sa, malá pomoc, rada? Nemáme sa pripodobňovať svetu, chladnému bez lásky, my sme ju obdržali. Niekedy mám pocit, že praktizujem niečo staromódne, čo už vo svete nemá miesto. Tak, ako nesieme posolstvo evanjelia kázaním, tak podobne prejavujeme lásku blížnemu - záujmom o neho. Sme okrem iného aj misionármi dobrej vôle.

Keď sa stretávajú diplomati, aby urovnali narušené vzťahy v záujme štátu, jednajú s plnou vážnosťou. Ich osobné presvedčenie sa však vôbec nemusí stotožňovať s ich deklaráciou. To môže spôsobiť kariéra v živote diplomata. Takto to však určite nemá byť medzi nami!

Naše áno, nech je áno a nie, nech je nie. Lebo čo je nad to, je od zlého.

Veď to málo - máličko dní, čo sa umárame pod slnkom, prosím vás, nedávajte miesta tomu zlému. On s radosťou borí, narušuje, prekrúca a vnáša neistotu, klame, len aby sa uživil. Na nás je, aby sme svojím jedinečným správaním okrášlili prostredie, v ktorom žijeme. Tak, ako to chce sám Boh. Na záver ešte pekná rada Jakuba: Buď rýchly, keď treba počúvať a pomalý, keď máš hovoriť.

Jaroslav Sklenár

BYŤ DYCHOM PÁNA

Chcem byť Tvojím
dychom, Pane.
Si ku mne dobrý.

Tvoje použitie
chcem zbrane.
Tvoja láska
v srdci mojom
horí.

To jediné mám
pranie -
aby s Ním
sme večne boli.

viliam Rác

spoločné foto účastníkov slovenského kurzu v Poušti pri Bechyni

Evanjelizácia naplnená Duchom

Kapitola 2 - dokončenie

V minulých storočiach sa nachádza ne-početné množstvo príkladov o prebúdajúcej sile Ducha Svätého, ktorý sa dotýkal životov obyčajných kresťanov a zmocňoval ich k evanjelizovaniu sveta. V roku 1722 sa malá skupina kresťanov v Nemecku schádzala na panstve grófa Nikolausa von Zinzendorfa. Stretli sa tam s Duchom Svätým v plnej moci. Ich srdcia boli zapálené novou láskou pre Ježiša Krista aj voči sebe navzájom. Začali sa stretávať na modlitbách častejšie a 25. augusta 1727 založili celodenné modlitebné stráže, ktoré sa neprerušene konali asi sto rokov. V každom momente dňa aj v noci sa ľudia modlili. Okrem toho sa zrodila misia na evanjelizovanie mnohých nedotknutých ľudí. Desiatky tisíc ľudí sa stali kresťanmi službou týchto evanjelistov.

John Wesley a približne šesťdesiat jeho nasledovníkov sa v noci 1. januára 1739 hlboko modlili. Do svojho denníka si napísal:

Asi o tretej ráno, keď sme pokračovali v plynulej modlitbe, moc Božia prišla na nás, takže mnohí plakali od radosti a mnohí padali na zem. Hneď ako sme sa trochu dostali z tejto bázne a úžasu, v prítomnosti Jeho svätého majestátu sme začali jednothlasne spievať – „Chváľme Ťa, ó Bože, uznávame Ťa ako Pána.“

Výsledkom tohto zmocnenia sa a „zvláštne rozohriateho srdca“ Johna Wesleyho, bolo prebudenie, ktoré zaplavilo celé Anglicko.

V roku 1857 Jeremiáš Lanphier, misionár v meste New York, vylepil vonku plagáty, ktorými pozýval kresťanov modliť sa spolu s ním za národ. 23. septembra toho roku prijal pozvanie iba šesť ľudí. Ďalší týždeň prišli dvadsiati; ďalší týždeň štyridsiati. Stretnutia sa stali takými populárnymi, že sa museli konať každý deň. Počas piatich mesiacov prebiehali súčasne tri stretnutia modlitebníkov vo veľkých divadlách v meste. Čoskoro sa podobné zhromaždenia konali aj v Bostone, Chicagu, Eashingtone, Buffale a Newarku. Tisíce ľudí sa zhromažďovali každý deň k modlitbám, aby prosili za duchovné obnovenie Spojených štátov. V Portlande, štáte Oregon, sa stretnutia stali také populárne, že 240 veľkých obchodov sa každý deň medzi 11 a 14 hodinou zatvorilo, aby umožnilo svojim zamestnancom modliť sa. Prírodná a spontánna evanjelizácia prúdila od desiatok tisíc kresťanov zasiahnutých obnovením viery. Historici hodnotia, že v rokoch 1858-59 sa obrátilo ku Kristovi viac ako milión ľudí!

Medzitým, opäť v Británii, Charles Had-don Spurgeon vyučoval o modlitbe, ale tak-
tiež ukazoval vlastným príkladom, že modlit-
ba je neoddeliteľnou súčasťou evanjelizácie.

Kamkoľvek šiel, vyzýval cirkev k modlitbe a učil, že bola základom každej pravej misie a služby. Kedykoľvek ho v jeho cirkvi Met-ropolitan Tabernacle navštívili hostia, šiel im ukázať modlitebnú miestnosť, kde členo-via zboru bdeli na modlitbách 24 hodín bez prestávky. Okrem tohto obnoveného zmyslu pre aktivnosť v modlitbe v zboroch, vznikla aj vlna misijnej aktivity. Cirkevní historici komentujú, že len v roku 1860 sa v Británii obrátilo na kresťanstvo okolo milión ľudí. Okrem toho povstali aj noví kresťanskí vod-covia ako Lord Shaftesbury, George Muller a William Booth.

Kazateľ na dôchodku Paul Holsinger pod-
ľa príkladu malej skupinky misionárov na Fi-lipínach, ktorí venovali päť rokov modlitbám, vyzval ľudí zo zboru k modlitbe pokánia a zmierenia. Zhromaždenie bolo odrazu moc-ne obnovené Duchom Svätým a výsledkom bolo obrátenie stoviek ľudí z mesta na kresťanstvo. Prebudenie sa šírilo z mesta do mes-ta. Aj dnes, o desaťročia neskôr, je na tomto území zaznamenaný neuveriteľný cirkevný rast.

Experti predpokladajú, že v Kórei, v sú-časnosti hádam najznámejšom mieste prebu-denia sa v roku 1982 obrátilo 110 000 ľudí a 120 000 v roku 1983. Pastor Yonggi Cho, vodca jedného z najrýchlejšie rastúcich „su-per zborov“ na území, povedal: „Videli sme dôležitosť budovania a rozvíjania modliteb-ného života. Ak sa prestaneme modliť, pre-budenie sa zmenší. Ak budeme pokračovať v modlitbách, verím, že Kórea môže byť za-chránená!“

V Anglicku túžili po službe vo väznici pre ťažké prípady v Lewes miestni dobrovoľníci z väzenského spoločenstva. Bolo nemožné nájsť príležitosť, preto sa rozhodli chodiť oko-lo väzenia a modliť sa, aby padli duchovné hradby. Modlievali sa pravidelne a vytrvalo desať rokov. Časom bol za väzenského ka-plána zvolený David Lowe a spolu s väzen-ským spoločenstvom začali misijnú činnosť vo väzení. Počas nasledujúcich dvoch rokov vyznalo vieru v Krista vyše 500 väzňov, ich príbuzných a zamestnancov väznice. Daily Telegraph píše: „V posledných 12 mesiacoch medzi väzňami dramaticky ubudli bitky. Po-lovica väzňov „dotknutá Duchom“ napísala ospravedlnenia svojim obetiam.“ Noviny písali, že podobné skúsenosti prebudenia sú zaznamenané aj v ostatných britských väzni-ciach.

Zo zámoria sme počuli o vlnách prebudenia rozmáhajúcich sa v cirkvi, ktoré sa dotýkajú desiatok tisíc ľudí v miestach ako Pensacola a Toronto. Vyzerá to tak, že Boh láme tradičné štruktúry formálneho inštitucionalizovaného náboženstva a pozýva svojich ľudí nanovo na

stretnutie skrze zázračné dôkazy svojej moci. Verím, že v treťom tisícročí bude ešte viac duchovných obnovení, ktoré nás budú vyzý-
vať k opusteniu dobre známych okrás nášho pohodlného kresťanstva a k stretnutiu s Bo-hom tvárou v tvár. Takýto spôsob duchov-ného obnovenia umožní ľuďom objaviť du-chovnú realitu, po ktorej túžia a zmocní ich na hlásanie zvesti novými spôsobmi, ktoré sú relevantné aj kreatívne zároveň.

V týchto úžasných obdobiach rastu kresťanstva možno nájsť mnohé všeobecné fak-tory. Zdá sa, že všetky boli predchádzané rozvíjajúcimi sa modlitebnými a prímluv-nými skupinkami. Zdá sa, že všetky viedli rázni mladí vodcovia so srdcom pre evanje-lium, ľudia ako George Whitefield (22-roč-ný), Howell Harris (25-ročný) a John Wesley (36-ročný). Všetky manifestujú nové hľada-nie svätosti, masové hnutie modlitieb, zno-vuobjavenie autority kázanej biblickej zvesti a predstavenie nových a radikálnych metód zasahovania ľudí a evanjelizácie. Je tu však jedno nebezpečenstvo.

Cirkev založená v osemnástom storočí bola jednotná v tom, že podozrievala z „entu-ziazmu“ – toto slovo vtedy znamenalo to isté ako v súčasnosti „fanatizmus“. Pripisoval sa komukoľvek, ktorého praktikovanie kresťan-stva prejavovalo akýkoľvek zápal.

Také náboženstvo posudzovali ako hrozbu pre mier v krajine. Uprednostňovali kľudné, nie vášnivé náboženstvo. John Wesley taký-to pohľad odmietal. Staval sa proti závislosti na rozume, ktorú jeho anglikánski súčasníci tak obhajovali. Rozpoznal aj nebezpečenstvo prílišného spoliehania sa na city. Wesley na-miesto toho zvolil strednú cestu, ktorá vyjad-rovala úžasnú úctu k Biblii, avšak interpre-toval ju vo svetle rozumu, cirkevnej tradície a osobnej skúsenosti. Jeho misijný zápal a obhajoba „zvláštne rozohriateho srdca“ spochybňovali chladný deizmus tradičnej cirkvi, ale intenzívne chránili svojich nasle-dovníkov od fanatizmu, ktorý Anglicko po-zorovalo v minulom storočí.

Podobne aj cirkevní vodcovia v novom tisícročí musia strážiť svoje stádo, aby pre nich neboli pocity dôležitejšie než Biblia. Hoci spoločnosť nového tisícročia môže tú-žiť po zázračných prejavoch Božej moci, my musíme objasňovať, že tie sú založené na nezmeniteľných a večných pravdách evanjelia Ježiša Krista.

Evanjelizácia bez moci Ducha Svätého je nemožná. Evanjelizácia bez modlitby je mr-haním času. Je to Božia práca a domnievať sa, že ju môžeme robiť bez neho, by bolo trú-falé a márne.

Rob Frost (autor knihy, z ktorej je vyššie uvedený úryvok) je známy metodistický evanjelista a spisovateľ z Veľkej Británie. Boh cez neho ovplyvnil životy mnohých ľudí, ktorí sa obrátili a prijali Pána Ježiša. Chceme uverejňovať časti z jeho knihy, v ktorej je veľa praktických skúseností.

Srdcová záležitosť

Poušť – koľkokrát som pred pár rokmi počula o tomto mieste. Keď sa tento rok začalo hovoriť o dovolenke, hneď som si pomyslela, že by som tam snáď aj mohla ísť. Medzitým prišli rôzne okolnosti, ktoré, ako sa zdalo, mi to neumožnia. Ale Pán to takmer na poslednú chvíľu zmenil a ja som uvidela, že to bude možné. Už tu mu patrí chvála, lebo ma posilnil pri dokončení potrebných prác v zamestnaní, ktoré som dokončovala, ako sa vraví s odretými ušami. Jednu dovolenku s členmi nášho zboru som absolvovala pred pár rokmi v Račkovej doline a bola pre mňa požehnaním. S týmto vedomím som sa spolu s Luběnkou vybrala na cestu do Bechyně. A od času, kedy sa naše auto pohlo, som prežívala radosť a pokoj. Prečo srdcová záležitosť? Na južné Čechy mám krásne spomienky. Je to aj nádherný kraj s krásnou prírodou, cez ktoré sa kľukatia cesty vedúce do malebných mestečiek, dedín, kde sa akoby zastavil čas. Takže už po ceste tam som bola radostne „naladená“. Keď by som chcela vystihnúť odpoveď na otázku, ako bolo, tak mi napadá:

- Pre mňa veľmi oslovujúce ranné stíšenia pri Božom slove s krátkym rozjímaním. Z ducha, ktorý tam bol, som v mojom vnútri pociťovala pokoru a pokoj, ktorý ma doslova objímal, naplňoval. Každé prečítané slovo malo pre mňa omnoho silnejší vplyv, ako keď si ho čítam doma sama. Akoby bolo znásobené. Pre mňa by z toho bolo vystižné – viera víťazí nad svetom.

- Malebná príroda i mestečko Bechyně, ako i blízke okolie.

- Z vypočutých seminárov, v ktorých sme sa dozvedeli o podstatách náboženstiev – islamu, hinduizmu a budhizmu – vďaka a chvála, že vierou v Ježiša Krista môžeme mať nádej večného života. Zároveň, ale aj uvedomenie si vlastnej a osobnej zodpovednosti kresťana, pôsobiť v svojom mikrosвете, ochraňovať, obhajovať základy kresťanstva.

- Spoločné zhromaždenia – radostný duch oslavy Pána pri piesňach a slove. Spoločenstvo s blízkymi sestrami i bratmi, s ktorými v bežnom čase nemám možnosť byť tak, ako v tieto voľné dni, ako aj spoznanie nových, vzácných ľudí. Cez poznanie toho, ako Boh konal a koná v ich životoch i pri veľmi vážnych životných situáciách, som bola veľmi oslovená a povzbudená. Opäť sa dá povedať – viera víťazí nad svetom.

Srdcová záležitosť – si ňou pre mňa Ty, môj Pán. Vďaka Ti, že si mi dal tieto dni, posilnil si ma, aby som pevnejšie stála na Tvojom slove.

Eka Ondráčková, Bratislava

fotky z Poušte

Bez práce nie sú koláče, alebo v našom prípade obed, a tak sestry Eka Ondráčková, Dagmar Kukučková a Luběna Hroncová nelenili a priložili ruku k dielu :)

V nedeľu sme sa zúčastnili poobedného zhromaždenia v neďalekej Bechyni

Pôst má moc

Priznám sa, že toto slovo nemalo pre mňa príliš veľký význam. Až do dňa, kým neprišlo Božie slovo a neobživilo mi jeho význam. Bolo to počas jednej kázne, kedy som uzatvorila s Bohom zmluvu a sľúbila som mu, že sa budem raz do týždňa pôstiť. Ako čas plynul cítila som, že niečo nerobím správne. Pôstila som sa síce, ale bezvýsledne. Túžila som, aby Boh prehovoril priamo k môjmu srdcu. Hľadala som nejaké kázne na túto tému, ale môj úmysel mi akosi nevyšiel. Až prišiel jeden nádherný deň. Bol práve utorok a Boh ma viedol, aby som sa pôstila. Ale bolo to iné ako predtým. Bola som znovu a znovu pozývaná do svojej komôrky, aby som sa rozprávala s Ježišom. Pochopila som, že mi ukazuje, v čom bola moja chyba. Zabudla som, že to má byť pôst spojený s modlitbou. Za čokoľvek som sa v ten deň modlila, Boh mi to dal. Prišla som na novú modlitebnú úroveň. V Biblii sa píše, že je pokrytectvo, ak sa niekto pôstí a pri tom sa vadí. Ja som to robila, preto to nebolo požehnané. Odstránila som zo svojho života jarmo, prestala posmešne vystierať prst a hovoriť nepravosť. Okamžite sa na mne začalo naplňovať zasľúbenie z Izaiáša. Moje svetlo vypuklo jako jarná zora a moje zdravie vypučalo. Sláva Hospodinova ma obkľúčila ako zadná stráž a on sa mi ohlásil. Snívajú sa mi Božie sny, v ktorých mi ukazuje, že neprepočul modlitby v komôrke. Môžem vidieť, ak sú ľudia oslobodzovaní, uzdravení a ako ich premieňa láska nášho Spasiteľa. Haleluja! Náš Boh je dobrý Boh.

Mishell z Trnavy

Investujme do žien, chcú meniť svet! - zážitky zo Škótska-

Svetová federácia metodistov a spojená cirkev žien organizovali v máji 2009 ôsmy európsky seminár (Joint European Areas Seminar) pre ženy. Konal sa v Glasgowe, Škótsku.

Zo Slovenska sa ho zúčastnili dve sestry: Rachel Zacharová z Bratislavy a Marianna Tkáčová z Michaloviec. Marianny sme sa opýtali na jej zážitky a čo všetko sa dozvedela o práci metodistických žien.

S akými dojmami si sa vrátila z ôsmej európskej konferencie?

Celý seminár bol organizovaný veľmi precízne, všetko bolo prehľadné a malo určitý systém.

Počnúc od stretávania sester na letisku až po hotelovú izbu, prejavili delegátom veľa lásky. Slávnostné otvorenie spolu s hudbou a piesňami, ktoré mala na starosti Alison Adam bolo nádherné. Zaznelo mnoho pozdravov z každej krajiny, spolu s privítaním. Pozdravy odovzdali aj svetové prezidentky práce žien Chita Millan z Filipín a viceprezidentka Mia Ajali z USA. Za Európu to bola prezidentka Greetje van der Veer z Talianska a viceprezidentka Regula Stotz zo Švajčiarska.

Mal seminár nejakú tému?

Áno, témou bolo: Byť svetlom... Byť soľou... Sám názov hovorí o veciach, ktoré sú veľmi potrebné v každodennom živote a bez nich je život menejcenný. Žijeme v dobe, kde sme závislí od svetla a soli. Veľmi pekne zvýraznila tému seminára černošská pieseň v podaní Siera Leone so zvučným sprievodom bubnov a tamburíny. Veľmi ma oslovilo radostné a povzbudzujúce posolstvo biskupky Rozemarie Winner na text z Mt 5, 13-16 o tom, ako byť svetlom a soľou. Mám to zapísané.

Posolstvo uverejníme na záver. Povedz nám ešte niečo o konferencii.

Počas celej konferencie menili každý kútik konferenčnej miestnosti, aranžovanie pekných kvetov a znázornenie soli, prechod z tmy do svetla pomocou farebných látok. Príjemnú atmosféru dopĺňoval poobedňajší čaj s mliekom, alebo káva a živé rozhovory medzi rôznymi národnosťami žien. Na úplný záver slávnostného konferenčného zhromaždenia každá žena si vzala pohľadnicu inej ženy, za ktorú sa môže modliť. Zvučne znelo požehnanie na cestu a odovzdávanie pozdravov.

Na týchto konferenciách sa účastníčky stretávajú aj v skupinách.

Áno, bolo to aj tu. Veľmi ma zaujalo, že sme mohli pracovať v skupinkách, vytvárať spoločne ručné práce, kde sa znázornil prechod z tmy do svetla, pestrý rozsah farieb, a dekorácia vytvárala príjemnú atmosféru seminára. Spoločné modlitby jeden za druhého, za postavenie žien po celej zemi, na podporu žien a v moslimských krajinách.

Dozvedela si sa aj niečo nové o práci žien?

Svetová prezidentka Chita Millan z Filipín nás oboznámila so svojou prácou, ktorú vykonáva.

Komisia má za cieľ pomôcť ženám, ktoré sú nakazené vírusom AIDS, aby dostali rovnakú zdravotnú starostlivosť ako muži. Za

rovnoprávnosť žien v práci a za ich mzdu, za účasť na rôznych podujatiach a mnohé iné veci.

Zaujali ňa nejaké myšlienky, ktoré môžeme odovzdať iným sestrám aj cez tento rozhovor?

Pekné pozdravy pre metodistické ženy zazneli od poľských žien. Boh je k nám verný a láskavý. Investovať do žien v zbore je dobré, pretože zdravá žena môže vytvoriť zdravé spoločenstvo. Zdravá žena vytvára zdravú rodinu. Máme investovať do seba ako do žien, zvýšiť svoj duchovný rast, aby mohli slúžiť mladším, a prinášať vôňu Ježiša Krista do okolia.

Mariannka, ďakujeme Ti za rozhovor a na záver uverejňujeme posolstvo biskupky Rosemarie Winner z Mat 5, 13 – 16 ako byť svetlom a soľou v modernom svete.

Vyčnievaj z davu!

Aby bola soľ účinná, stačí jej vziať len na špičku noža a hneď zmení chuť jedla. Ježiš nám hovorí, že sme soľou a svetlom, tak skrze neho máme robiť to, čím sme v ňom. Buďme soľou, ktorá zmení situáciu a svetlom, ktoré rozsvetuje tmu a odкрýva mnohé možnosti a dary služby druhým. Žijeme vo svete, kde pre nedostatok svetla tma chce „pohltiť“ mnohé veci a Ježiš nás postavil do svetla, aby sme svietili jeho svetlom, aby sme ochucovali jeho soľou, aby sme nesplývali s davom, ale aby sme vyčnievali z davu a menili mnohé veci mocou Božou. J. Wesley dobre rozumel, čo je to byť soľou a svetlom – je to ako svätosť. Niečo podobné ako nakaziť jeden druhého. Dajme si otázku:

Aký je Boh svätý v mojom živote? Všetci sme vyzvaní, aby sme ukázali svätosť, ktorú máme. Prečo je svätosť nádherná? V 5. Mojžišovej sa hovorí, že byť svätým znamená byť láskavým, radostným, mať platnosť prinášať svetlo do cirkví i do sveta. Kázeň na hore, to je dielo, ktoré Ježiš názorne ukázal svojím životom, to je to, čo je iné než normálne, iné než to, čo žijú ľudia v našej spoločnosti a čo hľadajú teraz. Soľ dochutí jedlo, soľ konzervuje, dezinfikuje, udržuje vodu v tele a mnohé iné veci, ale keď stratí svoju moc, je na nič.

Zmeň príchut'

Sme bojazliví, nedôverčiví, unavení, zúfalí, ale Ježiš nás dobre pozná, keď sa stratíme v dave ľudí, nemožno nás ľahko nájsť, keď však vyčnievame z davu, je nás vidieť. Keď sa stratíme v tme, nie je možné produkovať svetlo. Byť svetlom a soľou znamená, že sme ochotní sa obetovať v spoločenstve, žiť vo vzťahoch s ľuďmi, slúžiť svojimi darmi, prinášať soľ a svetlo. Soľ sama o sebe je nič, ale keď ju spojíme s jedlom, cítíme jej chuť, má byť zamiešaná do jedla. Metodistické ženy boli vyzvané, aby spolupracovali s ľuďmi, neuzatvárali sa. Máme byť v centre moderného sveta, aby sme ukázali Božie svetlo ľuďom, aby spolu zmenili príchut' a vniesli do moderného sveta Božiu príchut' soli. Práve my máme to, čo moderný svet od nás potrebuje: soľ a svetlo.

Rozhovor pripravila: Milena Belková, fotografia: Marianna Tkáčová

Zaujalo nás...

SI TO, ČO SI OBLIEKAŠ!

Dokončenie z minulého čísla

- Knižka začína testom, či si krásna alebo vyzývavá
- Dozvieš sa, ak si utváraš svoj image – trebárs aj nevedomky
- Dostaneš príležitosť nahliadnuť do toho, ako uvažuje tvoja cieľová skupina: chlapci
- Koľko máš tričiek, ktoré ti zakryjú pupok?
- Tetovanie, piercing, líčenie...
- O čo ide Bohu v tvojom živote?
- Príležitosť sa rozhodnúť: krásna alebo vyzývavá?

Je jasné, že nechceš vyzeráť trápne. Chceš byť pekná. A ak si ako väčšina dievčat, chceš sa tiež páčiť chlapcom. A ak si až doteraz nechodila so zaviazanými očami, vieš veľmi dobre, že je v móde sexy štýl. Už ti ale nikdy napadlo, čo dávaš najavo každým kúskom látky, ktorý si na seba oblečieš? To, čo máš na sebe, je súčasťou tvojej reklamnej kampane. Podľa toho, čo nosíš, si svet okolo teba robí obrázok o tom, kto si.

Vyzeráť skvelo neznamená ukazovať všetku kožu, čo máš na tele. Znamená to mať jedinečný štýl, ktorý presne vystihuje tvoju jedinečnú osobnosť.

V knihe **SEXY ŠTÝL – KRÁSNA** alebo **VYZÝVAVÁ**, autorka Hayley DiMarcová otvorene píše, ako pôsobí sexy oblečenie na mužov, už či majú 13 alebo 83 rokov. Okrem tvrdenia: „Si to, čo si oblekaš“, upozorňuje na to, že spôsob obliekania je tiež možnou oblasťou hriechu. Svoje čitateľky nenecháva v pochybnostiach, že sexy štýl, ktorý je dnes v móde a ktorý viac odhaľuje ako zakrýva, nie je synonymom pre pekná alebo atraktívna. Sexy je „niečo, čo je sexuálne dráždivé.“

A autorka dodáva: „Keď vyzeráš sexy, nečuduj sa, že na teba chlapci žiadostivo pozerajú. Ver mi, že oni sú vizuálne bytosti. Vzrušuje ich, čo vidia. Ukážeš im kúsok poprsia alebo niečo zo svojich dlhých nôh a oni okamžite začnú snívať o tom, čo videli. Keď nosíš nohavice až dole na bokoch, takže ti je vidieť bruško, predstavujú si, čo je dole. Nerobím si srandu. Chlapci vidia oveľa viac, ako im ukážeš. Takže čím menej im toho ukážeš, tým menej si toho budú predstavovať. Nevieť ako tebe, ale mne sa vôbec nepáči predstava, že každý muž, ktorý okolo mňa prejde, fantazíruje o mojom tele a predstavuje si, čo spolu asi robíme. Príde mi to dosť odporné. Je jasné, že sa ti môže páčiť, keď po tebe túži tvoj vyvolený, ale on nie je jediný v tvojom okolí, s kým cvičí testosteron.“

Hayley DiMarcová je autorkou niekoľkých úspešných kníh pre mládež i dospelých, v ktorých ponúka praktické odpovede na neľahké životné otázky. Rada povzbudzuje mladých ľudí, aby biblické princípy aplikovali do svojho každodenného života. So svojím manželom Michaelom a dcérou Addison žije v Nashville, v Tennessee. Knihu od vydavateľstva Samuel, ktorá získala titul Kresťanská kniha roku 2007 v USA, si môžete kúpiť v predajni Jonatán v Bratislave alebo v iných kresťanských predajniach.

Slovo a život 7-8/08

autorka Hayley DiMarcová

Vzácnosť kresťanskej matky

Dňa 10. mája 2009 sa uskutočnil v našom zbore v Michalovciach slávnostný deň, keď sme si chceli pripomenúť vzácnosť kresťanskej matky v našich životoch. Deti usilovne pracovali... Svojím vystúpením ukázali, ako veľmi majú radi svoje matky a hlavne to, ako sa im takouto formou piesní a básní chcú odvdáčiť za to, že ich majú. Pavle Kocev mal kázeň o matke Anne zo SZ (1. Sam 1) a matke a babičke Eunike a Loide z NZ (2. Tim 1). Nakoniec sme všetkým matkám, ženám odovzdali kvietok a modlili sa za ne. Krátky čas, ktorý nám zostal, sme prežili pri výborných chlebičkoch a rozhovoroch. Keď sa všetko skončilo, naplnila ma veľká radosť a vďačnosť z toho, že tieto deti majú matky s vierou, modlitbou a žijú pre Pána Ježiša.

vaša Henrieta

Naplnený život napriek všetkému

14. duchovno-rekreačné
aliančné
stretnutie sestier

23. - 27. 9. 2009

Domov J. A. Komenského,
Račkova dolina

Konferencia pre ženy
SI HLAS PRE TENTO ČAS
16. – 18. 10. 2009

Vysoké Tatry, hotel Tatranské
Zruby
organizuje AGLOW,
www.aglow.szm.sk

Niekedy
sa na okamih
zastavím,
uprostred denného zhonu,
zatvorím si oči
a svoje uši
a som na okamih šťastná:
Nie som sama,
Ty si tu, môj Boh! Vo mne!

Christa Weiss

...ahojte!

Poznáte Jacquesa Ellula?

Ani ja nie, ale že vraj napísal:

„...prvým aspektom Boha nie je to, že je absolútnym Pánom či Všemohúcim. Skôr je to aspekt Boha, ktorý sa kladie na našu ľudskú úroveň a obmedzuje sa.”

Dobré nie?

Obmedzuješ sa?

Kristus vstal od večere, nalial do vedra vodu, opásal sa uterákom a začal umývať svojim učňom nohy (Jn 13,5).

Sklonil sa k nim.

Potom sa vydal ľuďom do rúk a oni ho ukrižovali.

Obmedzil svoju moc (Mt 26,53).

Pán Ellul to vystihol.

Veľkosť Boha nie je v jeho majestáte a všemohúcnosti.

Ale v jeho vôli obmedziť svoj majestát a všemohúcnosť kvôli nám.

Vážení páni, vážené dámy, dovoľte, aby som vám predstavil živého Boha.

...a prichádza na scénu sveta.

Boh, ktorý odložil svoj kráľovský plášť, korunu, či výzbroj.

Prichádza v ľanovom rúchu a nahý trpí na kríži – ako bezmocný.

Vyzlečený, trpiaci kráľ.

V tom je jeho veľkosť, to je zdroj života, pravosti, motív uctievania, dôvod vďaky...

Všemohúcnosť, veľkosť, majestát... je normálne, že Bohu náležia.

Nadprirodzené je to, že bol ochotný sa toho vzdať.

Mohol poslať proroka, ktorý by si mečom a ohňom vybojoval úctu a mu podrobil národy...

Mohol poslať učiteľa, ktorý by svojimi farbami, múdrosťou a hrou na nástroj očaril svojich nasledovníkov...

Mohol poslať iného učiteľa, ktorý by svojim životom a morálkou inšpiroval svojich poslucháčov...

Mohol.

Ale On prišiel sám. Sklonil sa k nám. Ošetril nás. Spasil.

A preto má právo povedať tebe aj mne:

„...ktokoľvek by chcel byť medzi vami veľký, bude vaším služobníkom...”, „...ani Syn človeka neprišiel, aby mu slúžili, ale aby slúžil a dal svoj život...” Mt 20,25.

„...lebo každý kto sa povyšuje, bude ponížený a kto sa ponízuje, bude povýšený...” Lk 18,14.

Pointa je v tom, že kto je Kristov, vstupuje do pokory.

Hovorí si: „Ako môj Pán tak aj ja.”

Veľkým sa ľudia klaňajú.

Veľkí ľudia sa skláňajú.

Mysli na to nabudúce, keď namiesto vyzliekania kráľovského rúcha, sa budeš snažiť obliecť svoju pýchu. Zakryť jej nahotu...

Ale o tom nabudúce.

b.

STRÁNKA PRE MLÁDEŽ

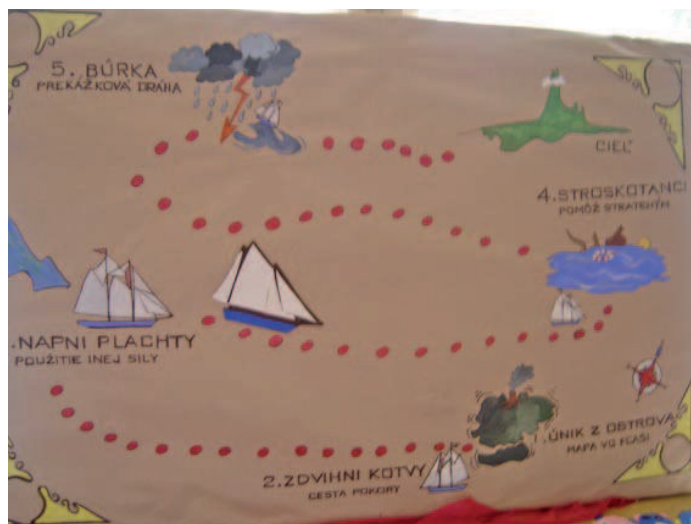
Pod' sa s nami plaviť...

Toto nie je pozvánka na nejaký jesenný splav, ale téma tohtoročného tábora pre deti, ktorý sme „splavovali“ na Ružinej začiatkom letných prázdnin. Kapitáni mali svoje zelené, modré, červené a žlté posádky, ktoré čakali na príkazy hlavného kapitána, ktoré len počuli. Spoločne sa ale plavili po mori a snažili sa prekonať aj rôzne prekážky, ktoré na mori postretli.

Do ďalších dní si každý zobral veľa spomienok, zážitkov, skúseností a radosti z Božej milosti. Hospodin sa dotkol srdiečka každého námorníka a námorničky, ale ja kapitána či kapitánky (vedúcich). Bolo super dostať sa až do cieľa.

V mene detí a vedúcich chcem poďakovať každému, kto priložil ruku k tomuto Božiemu dielu. Nech Vás Pán požehná, poteší a rozveselí, tak ako to robil na našom detskom tábore.

Maťa Výboštoková

Najrýchlejší rok tvojho života!

Zažili ste to už niekedy, aby ste počas siedmych dní prežili celý rok? Že nie??? Tak to ste potom neboli na dorastovom tábore, ktorý bol začiatkom júla na Ružinej. ŠKODA.

Aj keď som bola len pozorujúci účastník, dovoľm si tvrdiť, že my na detskom tábore sme sa hrali, ale dorastáci makali.

Nebojte sa, nebolo to až také strašné. Také normálne „Vojtoviny“.

Naozaj len normálne. Chodila som s Vojtom na tábory.

Vedúci sa síce moc nevyspali, ale s dorastákmi si rozumeli, čo robilo fajn atmosféru. Deti z rôznych kútov Slovenska, rôzneho veku, výšky a váhy sa počas týchto siedmych dní skamarátili, trávili spolu čas a navzájom si pomáhali, aj keď museli. Podľa úsmevov na fotke sa tešili, že nezostali doma.

Maťa Výboštoková

Ďalšie fotografie z tábora detí

RISKOVAŤ ŽIVOT PRE BIBLIU (1. časť)

Potichu a bez potlesku riskujú prekladatelia Biblie svoje životy, aby vybavili Božím Slovom kmene a kultúry, kde sa Slovo ešte nešírilo. Toto je ich ohromujúci príbeh.

Paneer Selvam čítal jedného dňa počas cesty autom svoju Bibliu v tamilskom jazyku, keď zrazu k nemu prehovoril Boh: „Prečo čítaš Bibliu po tamilsky, keď perfektne ovládaš angličtinu?“ „Pretože je to môj materinský jazyk,“ odpovedal Selvam. „Všetci milujú čítanie Biblie vo svojom vlastnom materinskom jazyku,“ odpovedal ten hlas. „Musíš urobiť niečo, aby ľudia mali tú možnosť.“ Nečakaná skúsenosť s Bohom ho podnietila k rozhodnutiu rezignovať zo svojej pozície profesora elektroniky a komunikácií na inžinierskej fakulte v Indii a začať organizáciu Indickí biblickí prekladatelia v indickom štáte Tamil Nadu. Od roku 1978 preložila organizácia Bibliu do minimálne 10 jazykov, ktorými hovorí viac ako 3 milióny ľudí.

Hoci Selvam tvrdí, že preklad Novej Zmluvy do miestneho jazyka s pomocou človeka, hovoriaceho týmto jazykom ako materinským trvá 10 rokov, jeho cieľom je preložiť Bibliu do viac ako 200 indických jazykov, ktorými hovorí viac ako 10 000 ľudí.

Selvam je jedným z tisíc kresťanov po celom svete, ktorí riskujú prenasledovanie a dokonca smrť, aby preložili Bibliu do domorodých jazykov a rozviesli ju medzi skupinky ľudí, žijúcich na odľahlých miestach. Pracovníci organizácie New Tribes Mission (Misia Nové kmene), Joe a Jana Price, boli neustále pod tlakom prenasledovania počas 31 rokov trvajúceho prekladu Novej Zmluvy do panare – jazyka, ktorým hovorí asi 3500 ľudí v strednej Venezuele. „Venezuelskí úradníci nás niekoľkokrát vyšetrovali,“ hovorí Jana Price. Do novín sa dostali obvinenia, ale nikdy nie výsledky vyšetrovania, ktoré by nás boli zbavili viny.”

V čase, keď Pricesovci vydali panarskú Novú Zmluvu v roku 2003, existovalo už 500 veriacich v ôsmich kongregáciách, sedem z nich založili domorodí veriaci. Ale v roku 2005 venezuelský prezident Hugo Chavez vyhnal misionárov zo všetkých kmeňových oblastí s obvinením, že misionári vykorisťujú chudobných pre svoj osobný zisk.

Niektorí prekladatelia to majú ešte ťažšie. V roku 1990 uniesli maoistickí partizáni v Peru prekladateľa Biblie Ronalda Lidória, člena Svetovej evangelizácie pre Krista (WEC) a uvrhli ho do primitívneho väzenia, kde ochorel na tuberkulózu. Po tom, ako ho prepustili, sa stal kľúčovým hráčom v prekladaní Novej Zmluvy do jedného z konkombských nárečí v Ghane, ale pre neodkladné liečenie svojej choroby musel krajinu opustiť skôr, ako bol preklad vydaný. Teraz predsedá amazonskému tímu pod združením WEC, ale zdráha sa viac diskutovať o svojich tvrdých skúškach.

Rómulo Saune, veriaci domorodec z Peru, obetoval za šírenie evanjelia viac ako svoje zdravie. V roku 1983 sformoval organizáciu, zameranú na preklad Písma do jazyka kečua, ktorý má minimálne 15 nárečí. Kompletná Biblia v jazyku kečua bola vytlačená v roku 1987. Saune sa oženil s dcérou misionárov v Peru, ktorí boli prepojení s jednou z najväčších svetových prekladateľských misií. 5. septembra 1991 sa vracali Saune, jeho rodičia a ďalší príbuzní z rodinného stretnutia, keď asi 100 partizánov zastavilo ich vozidlo. Teroristi postavili cestujúcich do radu a požadovali, aby preukázali svoju totožnosť. Keď počuli, že Saune, jeho brat Ruben a ich dvaja bratrance boli pastormi, zastrelili ich samopalmi.

Pokračovanie v ďalšom čísle. Z časopisu Nahlas 7/2008

Som Láska...

**Som Láska, o ktorej básne nedajú sa viazať
i kazatelia o mne márne budú kázať.
Za mňa sa slovami - nemožno kryť,
som Láska, ktorú treba žiť!**

**Som Láska, čo do prázdnoty života ľudského vkročila.
Hľadajúc perly - zhybnulé duše.
Cestu za nimi som svojou krvou značila.
Márne sa namáhal diabol ma zabiť,
som Láska, ktorú musí žiť!**

**Som Láska, čo sama sebou výkupné platila
a v boji víťazom som hradby smrti dobyla,
vyvedúc z temnoty otrokov smrti.
Do môjho Kráľovstva vstup som umožnila
a srdcia zomdlené som sebou naplnila!
Z rúk mojich nebudú nikdy vytrhnutí!
Či možno za to všetko len slovami sa odvdáčiť?
Nie, som Láska, ktorú treba žiť!**

**Som Láska, čo nepočíta náklad milovania.
Či môže človek lásku odmeniť?
Či pochopí, kedy bolesť bojovania,
by ľudský duch mohol slobodný, večne byť?
Nie, mňa ľudská myseľ - nemožno pochopiť,
som Láska, ktorú treba žiť!**

**Som Láska, čo do srdca ľudských celá sa vložila,
by dielo Božie som plne v nich rozvila.
Však vytlačil ma človek, oj, rýchle z duše von.
A nadšene sa chváli, že miluje už on!
Nevedel biedny, že len mnou môže milovať.
Ak stratí Mňa, nemôže v pravde zotrvať.
Veď o mne nemožno jazykom hovoriť.
Som Láska, ktorú treba žiť!**

**A tak som vonku, som Láska
čo trpezlivo čaká, kým duša nechá sa milovať.
Veď mojej Láske čo môže sa vyrovnáť?
Či bohatstvo, či osobnosť, či krása,
lebo iná schopnosť?**

**Niet, niet na svete vecí, čo by mňa prevýšila.
Ja nie som zemská, mňa pravda Božia povýšila,
pretože život svoj som v službe položila,
by v mnohých životoch, som večne, večne žila!
Len v živej obeti môžem sa prejaviť.
Som Láska, ktorú treba večne žiť!**

Autor neznámy

Proti Tebe samému

Čítala som knihu Žalmov a zrazu ma preniklo slovo z 51. žalmu ako lúč slnečného svetla, ktorý sa náhle predral cez búrkové mraky: „Proti tebe samému som zhrešil, urobil som, čo pokladáš za zlé” (Ž 51,6).

Tieto slová, plné bolesti, ktoré hovorí Dávid, doľahli na mňa. Bolelo ma, keď som šepkala: „...proti tebe samému...” Ako často som naozaj uvažovala o tom, či moje hriechy, malé či veľké, neurazili Boha? Nevenovala som skôr pozornosť sebe samej alebo tým, ktorým som ublížila, ako svojmu Pánovi? Vysvetlím, čo tým myslím: Častokrát nemám dosť trpezlivosti so svojím manželom. Väčšinou je to pre maličkosti. Napríklad, že neutrie stôl hneď, ako sa naje. Hnevá ma to. Hnevám sa naňho, ale hnevám sa aj na seba, že dovolím, aby ma rozladilo čosi také malicherné. Pýtam sa sama seba, kedy už konečne prestanem venovať takú neúmerne veľkú pozornosť maličkostiam?

A zasa ta fráza „maličkosti”. Možno práve preto mám pocit, že som nezrehšila proti Bohu, lebo ide o maličkosti, ktoré je možné zamiesť pod koberec svedomia.

Napríklad:

- Nemravná myšlienka, ktorá svietila na obrazovke mojej mysle.
- Sarkastická poznámka do telefónu o spolupracovníkovi.
- Maličké, ale vedomé skreslenie pravdy.
- Závan žiarlivosti dovolil, že som bola niekde v kútiku svojho vedomia zatrpknutá.
- Ďalších pár minút sledovanie plytkého televízneho programu napriek naliehavej výzve Božieho Ducha: „Vypni to!”
- Nával sebaľútosti, ktorý som namiesto odmietnutia hýčkala.
- Chladný tón v hlase, keď bolo treba potešiť a povzbudiť.
- Prejav netrpezlivosti voči matke či deťom.
- Vedome zamietnutie modlitby a čítania Božieho slova.

Maličkosti... Nijaké veľké priestupky. Nijaké veľké zločiny. Len bežné pošmyknutia a zakopnutia. Lahko sa ich strasieme. Nemá cenu venovať im čas, vyznávať ich a modliť sa za ich odstránenie.

Akosi som dospela k záveru, že Boh je tu, aby pomohol riešiť veľké veci - veľké zápasy s veľkými pokušeniami - a je to už na mne a mojej sebakázní, aby som sa vyrovnala s maličkostami. Myslím si, že viac ľudí má takýto postoj k hriechu. Problém spočíva v tom, že pre nás je najdôležitejší náš osobný postoj voči hriechu a Boh zostáva niekde v úzadí. Zaujímá nás väčšmi víťazstvo nad hriechom ako fakt, že naše hriechy zarmucujú Božie srdce. Problém je v tom, že hriech neberieme dostatočne vážne, že sme si hriechy rozdelili na neprijateľné a na tie, ktoré možno tolerovať. Isté však je, že nikdy neuvidíme hriech v jeho skutočnej podobe, kým sa nezažívame do Božej tváre. Všetky naše hriechy - i tie podľa nás malé - všetky vrazili klince do rúk a nôh Pána Ježiša Krista. Všetky naše hriechy spôsobili, rozpálený Boží hnev padol na Jeho ramená.

Veľké veci aj úplné drobnosti a maličkosti musíme pochopiť v takom svetle ako žalmista: „Proti tebe samému som zhrešil, urobil som, čo pokladáš za zlé” (Ž 51,6).

Pán Boh túži potom, aby sme nezlahčovali nijaký priestupok vo svojom živote a nepovažovali hriech za maličkosť. Hriech nie je v Božích očiach maličkosť.

Boh ho chce zahodiť za svoj chrbát, ak Mu ho vyznáme. Nezametajme takzvané maličkosti pod koberec svedomia, poďme s nimi k Pánu Ježišovi.

Joni E. prel. E. P.
Rozsievac 4/2003

72. Výročná konferencia ECM

sa konala v Prahe v posledných májových dňoch s témou „Povzbudenie k misii“. Je to pracovné, budujúce, ale i slávnostné stretnutie.

Pracovná časť VK sa zameriava na prerokovanie a evalvovanie práce cirkvi v uplynulom období s hľadaním ciest pre čas nadchádzajúci.

To sa uskutočňuje v práci komisií, výborov a v plenárnych zasadnutiach. Tu sa preberajú personálne otázky, otázky konferenčného členstva, rôzne správy a vedú sa rozhovory o práci duchovných i laikov.

Budujúca časť VK sú kázne a prednášky. Všetky boli zamerané na misijné témy a ich výpočet napovedá, ako široká škála bola prezentovaná: Povzbudenie k misii – napomenutie. Kristovo dielo spásy ako základ a imperatív misie (predniesol hosť z Cirkvi bratskej dr. P. Černý). Služba cirkvi vo väzeniach a nemocniciach – kapláni. Hľadanie nadšenia. Duchovný boj – súvislosti, ktoré pri misii nevidíme, ale bojujeme s nimi. Odvaha k misii – hlavné výzvy pre misiu v našej dobe a situácii. Stratégia, plánovanie a vízie pre misiu a rast Božieho kráľovstva. Povzbudenie k misii – potešenie. Hľadanie vytrvalosti. Vystrojenie k misii.

Slávnostná časť VK sú bohoslužobné stretnutia, modlitby a chválenie Boha. Keď sa stretávame s Bohom, je to slávnosť, vtedy sa nám dostáva čosi, čo sa dá prirovnávať k duchovnej hostine. Tá sláva Božej blízkosti je ako banket, po ktorom si povieme: Život má svoje svetlé stránky!

Pri záverečnom slávnostnom zhromaždení boli čítané služobné zadelenia služobníkov. V našej slovenskej oblasti boli tri nové vymenovania na zbory: Bratislava – Petržalka: Braňo Schmogrovits, na zbor Bratislava – mesto: Gabriella Kopas, Partizánske: Pavel Procházka. Pre MS Effatha: Vojtech Sirkovský.

Vari najvýznamnejšou zmenou je vymenovanie nového superintendenta pre českú oblasť, brata Petra Procházku, a to s nástupom do výkonu funkcie od 1. januára 2010. Cirkve sa rozlúčila a poďakovala končiacemu dlhoročnému superintendentovi bratovi Josefovi Červeňákovi za dvadsaťročnú službu. Brat Josef sa rozlúčil so slovami, ktoré nasledujú:

Po dvacítce

Když se člověk ohlédne, nemusí to být z biblického hlediska jen v souvislosti s příložením

ruky k pluhu viděno jako něco negativního. Ani ohlédnutí za 20 lety zvláštní služby nemusí být jen negativní. Mám za to, že to patří i k pohledu do budoucna. Jaké jsou výzvy současnosti a jakou máme vizi, kudy nás Pán chce vést.

Když jsem byl uváděn do funkce superintendenta, moc jsem toho neřekl. Pamatuji si jen, mj., tolik, že jsem citoval Mojžíše: Pane, nepůjdeš-li přede mnou, do té práce nejdu.

Neměl jsem ani plány, ani vize. Šel jsem jednoduše před Boží tvář a říkal: Pane, co teď, a co teď. Když jsem viděl někde mezeru a nenašel se nikdo, kdo by se do potřebné práce pustil, vstupoval jsem do té mezery. Často jsem slyšel: Koho pošlu a kdo nám půjde? A často jsem odpovídal, Pane, tu jsem, pošli mne. – Myslím, že jsem v tomto přístupu žádné velké změny neudělal. A vím, že to z venku často nebylo vidět vůbec, nebo to někteří viděli docela jinak.

Chtěl jsem vidět v první řadě lidi a snad se mi ani mozek ani zrak nezatemnil a lidi jsem viděl vždy a na prvním místě – snažil jsem se, aby to bylo z Božího pohledu.

Přál jsem si, abych zůstal při všem tom, čím jsem měl projít, pořád normálním farářem, člověkem. A jestli bude nějaké vyhodnocování, zřejmě to nebude dělat Pán nějakým dotazníkem, ale pevně doufám, že nakonec uslyším: Tak, pojď, ty nehodný služebníku.

Tak, jako měl Mojžíš Arona a Hura, když umdlával, tak jsem je měl občas i já. Za ty jsem vděčný. Je jich řada, i když pořád mnohem méně než kritiků. To znají všichni, kdo jsou v nějakém předním postavení.

Kde vidím potřeby?

V naší společnosti vystupuje do popředí víc a víc otázka kvality života – jsem přesvědčen, že tady musíme se společností držet krok, chceme-li být věrohodnými svědky pro své spoluobčany. Kdysi byli křesťané vzorem pro své chování, jednání, zodpovědný přístup k životu i k práci. Někdy vypadali možná jako šedé, nevýrazné osoby. Ale lidi kolem to provokovalo. Lidé z církví byli nápadní tím, že byli ochotni pro své ideály obětovat své pohodlí, kariéru i třeba majetek.

Dnes jsou před námi ty výzvy v nové síle.

Rada biskupů při loňské Generální konferenci vyjádřila cestu ECM docela jasně a výstižně:

Aby byly sbory posíleny a uschopněny ve své misii, dávají Výroční konference impulsy pro prožívané učednictví.

Rada biskupů vyjádřila tuto věc tím, že vyjmenovala sedm základních proseb, které jsou pro naši misii podstatné:

1) Učit metodistické cestě, jak vést lidi k učednictví Ježíše Krista;

2) Posílit vedení skrze ordinované kazatelky a kazatele i skrze laiky;

3) Zakládat nové sbory;

4) Obnovovat stávající sbory;

5) Rozšířit službu mezi etnické menšiny;

6) Zasáhnout život nové generace dětí;

7) Odstraňovat chudobu ve společenství s chudými.

Z těchto sedmi základních proseb se vytvářejí čtyři oblasti jednání. Jsou to čtyři oblasti, na které se mohou soustředit metodisté po celé zeměkouli, pokud dosvědčují a žijí svou víru. Ty čtyři oblasti jednání nejsou vybrány jen pro následující čtyřletí, nýbrž mají nás vést tak daleko, kam až dosáhne náš pohled. Ty čtyři oblasti jednání jsou:

1) Žít metodistickou cestu;

2) Zakládat nové sbory;

3) Zasáhnout děti a starat se o ně;

4) Odstraňovat smrtelné případy chudoby: malárii a AIDS.

Boží Duch je mezi námi při díle!

Jako kdysi, vidím i dnes – trojnožku, třínohou židli – nekýve se. A když jsou nohy stejné, nenaklání se, nic z ní neпадá.

a) Mluvil jsem o biblickém vzdělávání – kazatelů i laiků. A v tom jsme udělali obrovský kus práce. Nebylo mnoho učitelů a ani dnes jich mnoho nemáme. Nejde o to, jestli by to chtěli dělat a sami se na to cítí – ale jestli jsou k tomu obdarováni.

b) Evangelizace a misie – i to jde ruku v ruce. Jak se zdálo, že to začátkem 90. let jde samo, zdá se dnes, že to nejde vůbec. Pravda je někde mezi tím. Ale věnovat se tomu musíme velice odpovědně.

c) Diakonie a sociální práce. Nechci ji oddělovat od misijních dopadů. Naopak. Chci jen podtrhnout, že máme-li sloužit této společnosti, poznají nás nejzřetelněji právě v tom, co děláme pro druhé, pro nevěřící, pro společnost, pro ty, kdo jsou nemocní, chudí, postižení, ti, jichž se ostatní štítí a nemají s nimi ani trpělivost ani soucit.

Také chci připomenout brožuru Příspěvek církví k otevřené občanské společnosti, který vydala ERC v ČR v souvislosti s předsednictvím ČR v EU. Chtěli jsme ukázat, čím prakticky slouží naše církev v této zemi.

Josef Červeňák,
Praha, 30.5.2009
(Pavel Procházka)

Kristov služobník

„Syn človeka neprišiel dať sa obsluhovať, ale slúžiť a dať svoj život ako výkupné za mnohých“ (Mt 20,28)

Každé ráno berieme do ruky útlú knižku, aby sme si prečítali zo Slova Božieho časť, pripadajúcu pre nastávajúci deň, s heslami zo Starej a Novej zmluvy a s krátkou úvahou. Pri treťom dni v máji čítame poznámku: V roku 1728 začiatok vydávania Hesiela v Herrnhute. Odvtedy je to už ozaj pekných pár rokov. Ako k tomu došlo a kto sa o to zaslúžil?

Vieme, že Jednota bratská počas prenasledovania v 18. storočí našla útočisko u Mikuláša Ludovíta z Zinzendorfu, ktorý im prideliť pozemok v Ochranove (Herrnhut). Na jeho náhrobku v Ochranove je nápis: „Tu odpočívá telesná schránka nezabudnuteľného muža Božieho, Mikuláša Ludovíta, grófa a pána z Zinzendorfu a Pottendorfu, ktorý sa stal Božou milosťou a svojou vierou a neúnavnou službou v osemdesiatom storočí ordinárom obnovennej Jednoty bratskej. Narodil sa v Drážďanoch dňa 26. mája 1700 a vošiel do radosti svojho Pána v Ochranove dňa 9. mája 1760. Bol postavený na to, aby priniesol ovocie a aby jeho ovocie zostalo.“

Z Zinzendorfových „Rečí na štyri evanjeliá“ uvádzame niekoľko myšlienok tohto Kristovho služobníka:

„1. Ježiš Kristus povedal sám o sebe, že je Pánom: Nazývate ma Učiteľ a Pán a dobre hovoríte, lebo to som. Pri svojom odchode však pripomína spôsob, ako svoje panstvo uskutočňuje: Som medzi vami ako služobník. Tak má byť aj s nami. K prirodzenému podriadeniu sa Bohu patrí, že si nevolíme sami to, čo by sa nám najviac páčilo. Apoštol hovorí: Zálubu mám v slabostiach, v hanobení, v núdzi, v súženiach, v prenasledovaniach a v úzkostiach pre Krista. A pretože Pán spraví každého tým, čo má byť, musíme tam, kde nás postavil, trpezlivo vytrvať. On nás potom naučí aj tichosti a dôverujúcemu očakávaniu na neho. V tom je veľká útecha, keď vieme žiť pokorne ako jeho služobníci!“

2. Ježiš a jeho učeníci žili v hlbokkej tichosti a prostote. Božia neviditeľná ruka ich chránila. V ničom nemali nedostatok, nikto im nemohol ubližovať, lebo mali proti každému človekovi aj proti najhoršiemu nepriateľovi, Božiu autoritu na svojej strane. To všetko sa však dialo spôsobom služobnosti pasívne a ticho.

3. Boží služobník slúži zo srdca rád a vždy radšej bratov pokorne nasleduje, než aby im vládol. V tom sa skrýva hlboký význam, ktorý objasňuje rozdiel medzi deťmi Božími a ostatným svetom.

4. Srdce ozajstného služobníka túži predovšetkým po tom, aby mohol slúžiť svojmu zboru. Čo sa však žiada od takého verného služobníka? Musí byť vytrvale bdely, ako nás sám Spasiteľ stále nabáda. Má žiť v nepretržitom a tesnom spojení s Duchom Svätým, od ktorého prijíma rady a pokyny o tom, čo má a nemá konať. Služobník zboru a cirkvi pociťuje však nesmiernu bolesť, keď si uvedomuje, že v svojej službe pamätal na tisíce vecí a predsa len na tú tisíc prvú, druhú a tretiu zabudol alebo nestačil ...

Spasiteľ vie, k čomu človeka na svete postavil a ako ho chce k službe blížnym použiť. On sám všetko tak zariadi, že nebudeme vyhovovať každým rozmarom a rôznym túžbam, ale poslužíme im len v tých prípadoch, kde im to je na prospech. To je spôsob Spasiteľa i náš. Rozdiel je len v tom, že my na svoje dobré predsavzatia často nestačíme, lebo sme chudobní a biedni, ako hovorí Písmo, ale On je nekonečne bohatý a vskutku Všemohúci.“

Tento Kristov služobník je pôvodcom vydávania Hesiela na každý deň. Poverení bratia Jednoty bratskej v Herrnhute pre každý rok losujú heslo na príslušný deň z 1800 vybraných veršov Starej zmluvy. Ekumenickí spolupracovníci k nim nadväzne vyhľadávajú vhodný verš z Novej zmluvy. Tieto verše sú vždy pozvaním, aby sme ich čítali a porozumeli im v súvislosti. K tomu slúži i pridaná krátka úvaha alebo modlitba. So súhlasom vedenia Jednoty si každá krajina vydáva s pomocou ekumenického prekladu Biblie vybrané verše v svojom jazyku. Heslá vychádzajú vo vyše 50 jazykoch, medzi iným aj v slepeckom písme.

Čítanie Hesiela nás spája s veľkým okruhom ľudí, ktorí tiež toto Božie Slovo prijímajú do svojho každodenného života. Sú to ľudia z rôznych cirkví, krajín a jazykov.

Veríme, že táto činnosť nezanikne a nájdu sa vždy ochotní služobníci na preklad a vypracovanie úvah s pomocou Božou.

M.Z.

Slováci v Poušti pri Bechyni

pri večernom zhromaždení

kolotoč - atrakcia, nie len pre deti

babinec - žeby cesta na nákupy?

sestry Tagajová, Halačiová a Čániová relaxujú po svojom

v piatok sa konalo veľké upratovanie modlitebne, avšak poniektorí pozorovali len z diaľky (s fotoaparátom v ruke) ☺

PREDSTAVUJEME DEŤOM, RODIČOM, UČITEĽOM BESIEDOK AJ NÁBOŽENSTVA

Neviem či viete, ale SLOVENSKÁ BIBLICKÁ SPOLOČNOSŤ (SBS) z Banskej Bystrice má vo svojej ponuke veľmi zaujímavé a tvorivé produkty pre deti doma, alebo na besiedkach.

Dnes by som Vám chcela predstaviť pexeso a maľovanku: Stretli sa s Ježišom.

PEXESO: Hra obsahuje 48 hracích kartičiek z kartónu a metodickú príručku, v ktorej nájdete príklady použitia biblického pexesa pri rôznych vekových kategóriách detí. Sú tam postavy, ktoré sa stretli s Pánom Ježišom. Je to vynikajúca pomôcka na opakovanie si týchto postáv. Pri hre si spomeniete na

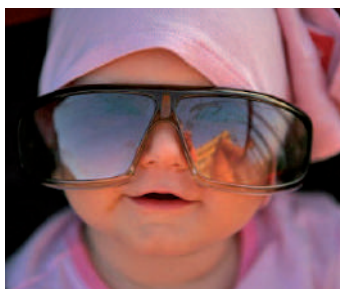
podobienstvá, príbehy a záranky, ktorá Pán Ježiš robil, keď bol na zemi.

Omaľovánka: V nej nájdú deti všetkých 24 obrázkov z biblického pexesa. Obrázky môžu vyfarbiť podľa vlastnej fantázie alebo podľa pexesa. Navyše ich pri každom obrázku čaká zaujímavá úloha. Jej riešenie deťom prezradí meno postavy na obrázku, ktorá sa stretla s Ježišom. Po vyriešení všetkých úloh a odoslaní hracieho kupónu sa deti zapoja do súťaže o hodnotné ceny, ktorá prebieha počas celého roka 2009.

Obidva produkty si môžete kúpiť v SBS buď priamo u nich, alebo cez e-shop (internetový obchod), alebo poštou na dobierku.

Ich webová stránka je: www.bible.sk

Kvíz zo Starého zákona

1. Do Starého zákona nepatrí:
a) 3. kniha Mojžišova
va

- b) List Židom
- c) Józua
- d) Malachiáš

2. Ktorý egyptský faraón prepustil Izraelský národ:

- a) Ramzes XXI
- b) Ramzes II
- c) Ramzes
- d) Rám III

3. Koľko kníh má Mojžiš v Biblii:

- a) 2
- b) 3
- c) 4
- d) 5

4. Mojžiš previedol ľud cez:

- a) Stredozemné more
- b) Čierne more
- c) Červené more
- d) Mŕtve more

5. Koľko synov mal Jákob:

- a) 0
- b) 6
- c) 12
- d) 18

6. Ktorý žalm je najdlhší:

- a) 117
- b) 118
- c) 119
- d) 120

7. Nehemiáš pracoval ako:

- a) Hrnčiar
- b) Kuchár
- c) Vinohradník
- d) Kráľovský pohárnik

8. Najstaršia forma papiera, na ktorej sa našli texty z Biblie sa volala:

- a) Papyrus
- b) Papierus
- c) Papierys
- d) Pampyrus

Ak si odpovedal/ a na všetky otázky správne, tak
GRATULUJEM.

Ak sa tam našla nejaká chybička, tak si
SUPER.

Ak to bolo pre teba ťažšie, skús si zapamätať správne odpovede a nebudeš mať inokedy problém.

V ďalšom čísle Ohniska, ťa bude čakať kvíz z Nového zákona. Teš sa!

Program konferencie:

Piatok:

19:00 – 21:30

SH Pasienky: Ulf Ekman, Timothy

Sobota:

9:30 – 11:30

- Blatnícka 3: Ulf Ekman (seminár pre pastoračov, kazateľov a starších) – 2 lekcie cca 150 miest

- SH Pasienky: Ake Carlson, Timothy

14:00 – 15:30

- SH Pasienky: Ake Carlson - Telocvičňa SH Pasienky:

Pavol Hanes

16:00 – 17:30

- SH Pasienky: Ake Carlson

- Telocvičňa SH Pasienky:

Pavol Hanes

19:00 – 21:30

SH Pasienky: Ulf Ekman

Nedeľa:

9:30 – 12:00 hod.

SH Pasienky: Ulf Ekman,

Spoločné chvály.

Blahoželáme

K uzavretiu manželstva

Daniel Bartoš a Natália Nižňanová z petržalského zboru si povedali ÁNO 6. 6. 2009 v Bratislave.

9. - 10. 10. 2009 sa bude konať **Pastorálka ECM** v Bratislave alebo jej okolí.

Blahoželáme

K ukončeniu štúdia

Kazateľ **Branislav Schmogrovits** v máji ukončil štúdium na KETM PF UMB v Banskej Bystrici a bol mu udelený titul **magister (Mgr.)**.

Mgr. **Lenka Procházková**, podpredsedníčka cirkvi, ukončila doktorandské štúdium na PF UMB v Banskej Bystrici a bol jej udelený titul

philosophie doctor (PhD.).

Blahoželáme a prajeme Vám radosť v službe a Božie vedenie.

Blahoželáme

K narodeninám

Sestra **Anna Matejková** zo Senca (zbor Sereď) sa v júni dožila krásnych **75. narodenín**.

Sestra **Elena Jenčová** z Jenkoviec oslávila v auguste **65. narodeniny**.

Milé sestry, prajeme Vám do ďalších rokov Božie požehnanie, vedenie a do srdca pokoj.

Blahoželáme

K narodeniu dieťaťa

Sestre kazateľke **Svetlane Kömívs Francisti** a jej manželovi Attilovi sa 19. júla narodila dcéra Klára. Gratulujeme a prajeme veľa múdrosti a trpezlivosti pri jej výchove.

Vydáva:
Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava

Tel./fax: 02/5441 4468
eMail: ustredie@umc.sk
www.umc.sk

Mesačník Ohnisko vychádza desaťkrát v roku.
Distribuuje sa bezplatne.
Náklady na jedno číslo sú **0,70 Eur** + poštovné.
Prispieť môžete na č. účtu UnicreditBank:
6611690001/1111; VS: 914 700
alebo poštovou poukážkou. Ďakujeme.

Redakčná rada:

šéfredaktor: Milena BELKOVÁ
redaktori: Antónia HALAČIOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Marta ZÁLESKÁ
design: Lenka PROCHÁZKOVÁ